

מסכת מנחות

פרק ה

א. כל המנחות באות מצה, חוץ מחמץ שבתודה ושתי הלחם, שהן באות חמץ. רבי מאיר אומר, שאר בודה להן מתוכן ומחמץ. רבי יהודה אומר, אף היא אינה מן המבקר, אלא מביא את השאר, ונותן לתוך המדה, וממלא את המדה. אמרו לו, אף היא היתה חסרה או יתרה:

ב. כל המנחות נלושות בפזרין, ומשמןן שלא יחמיצו. ואם החמיצו שגריה, עובר בלא תעשה, שנאמר (ויקרא ב), כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ. וחיבים על לישתה, ועל עריכתה, ועל אפיתה:

ג. יש טעונות שמן ולבונה, שמן ולא לבונה, לבונה ולא שמן, לא שמן ולא לבונה. ואלו טעונות שמן ולבונה, מנחת הסלת, והמחבת, והמרקשת, והחלות, והקקין, מנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת גוים, ומנחת נשים, ומנחת העמר. מנחת נסכין טעונה שמן,

וְאִין טְעוּנָה לְבוּנָה. לָחֶם הַפָּנִים טָעוּן לְבוּנָה, וְאִין טָעוּן שָׁמֶן. שְׁתֵּי
הַלָּחֶם, מִנַּחַת חוּטָא וּמִנַּחַת קִנְאוּת, לֹא שָׁמֶן וְלֹא לְבוּנָה:

ד. וְחֵיב עַל הַשָּׁמֶן בְּפָנֵי עֲצָמוֹ, וְעַל הַלְבוּנָה בְּפָנֵי עֲצָמָה. נָתַן עָלֶיהָ
שָׁמֶן, פֶּסְלָה. לְבוּנָה, יִלְקֻטָּנָה. נָתַן שָׁמֶן עַל שִׁירֶיהָ, אֵינוֹ עוֹבֵר בְּלֹא
תַעֲשֶׂה. נָתַן כָּלִי עַל גִּבֵּי כָלִי, לֹא פֶסְלָה:

ה. יֵשׁ טְעוּנוֹת הַגִּזְשָׁה וְאֵינָן טְעוּנוֹת תְּנוּפָה, תְּנוּפָה וְלֹא הַגִּזְשָׁה,
הַגִּזְשָׁה וְתְנוּפָה, לֹא תְנוּפָה וְלֹא הַגִּזְשָׁה. אֵלּוּ טְעוּנוֹת הַגִּזְשָׁה וְאֵינָן
טְעוּנוֹת תְּנוּפָה, מִנַּחַת הַסֵּלֶת, וְהַמַּחֲבֵת, וְהַמְרַקֶּשֶׁת, וְהַחֲלוּת,
וְהַרְקִיקוֹן, מִנַּחַת כֹּהֲנִים, מִנַּחַת כֹּהֵן מִשִּׁיחַ, מִנַּחַת גּוֹיִם, מִנַּחַת
נָשִׁים, מִנַּחַת חוּטָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, מִנַּחַת כֹּהֲנִים, מִנַּחַת כֹּהֵן
מִשִּׁיחַ, אֵין בָּהֶן הַגִּזְשָׁה, מִפְּנֵי שֶׁאֵין בָּהֶן קְמִיצָה. וְכָל שֶׁאֵין בָּהֶן
קְמִיצָה, אֵין בָּהֶן הַגִּזְשָׁה:

ו. אֵלּוּ טְעוּנוֹת תְּנוּפָה וְאֵין טְעוּנוֹת הַגִּזְשָׁה, לֵג שָׁמֶן שֶׁל מִצְרַע
וְאַשְׁמוֹ, וְהַכְּפוּרִים כְּדַבְּרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב, וְאַמּוּרֵי שְׁלֵמִי יִחִיד
וְחֻזָּה וְשׁוֹק שְׁלֵהֶן, אֶחָד אֲנָשִׁים, וְאַחַד נָשִׁים, בְּיִשְׂרָאֵל אֲבָל לֹא
בְּאַחֵרִים, וְשְׁתֵּי הַלָּחֶם, וּשְׁנֵי כִבְשֵׁי עֶצְרֶת. כִּי־צַד הוּא עוֹשֶׂה, בּוֹתֵן
שְׁתֵּי הַלָּחֶם עַל גִּבֵּי שְׁנֵי כִבְשִׁים, וּמִנִּיחַ שְׁתֵּי יָדָיו מִלְמַטָּן, מוֹלִיף
וּמִבִּיא, מַעֲלָה וּמוֹרִיד, שְׁנֶאֱמַר (שְׁמוֹת כט), אֲשֶׁר הוֹנִף וְאַשֶּׁר
הוֹרֵם. תְּנוּפָה הִיְתָה בַּמִּזְרָח, וְהַגִּזְשָׁה בַּמַּעֲרָב. וְתְנוּפוֹת קוֹדְמוֹת

לְהַגְשׁוֹת. מִנְחַת הָעֹמֶר וּמִנְחַת קִנְאוֹת, טְעוּנוֹת תְּנוּפָה וְהַגְשָׁה. לָחֶם
הַפָּנִים וּמִנְחַת נֶסֶכִּים, לֹא תְנוּפָה וְלֹא הַגְשָׁה:

ז. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁלֵשָׁה מִיָּנִים טְעוּנִים שֶׁלֹּשׁ מִצּוֹת, שְׁתֵּים
בְּכָל אַחַת וְאַחַת, וְהַשְׁלִישִׁית אֵין בָּהֶן. וְאֵלּוּ הֵן, זִבְחֵי שְׁלָמִי יָחִיד,
וְזִבְחֵי שְׁלָמִי צָבוּר, וְאַשֶׁם מִצָּרַע. זִבְחֵי שְׁלָמִי יָחִיד, טְעוּנִים סְמִיכָה
חַיִּים, וְתְנוּפָה שְׁחוּטִים, וְאֵין בָּהֶם תְּנוּפָה חַיִּים. זִבְחֵי שְׁלָמִי צָבוּר,
טְעוּנִים תְּנוּפָה חַיִּים וְשְׁחוּטִים, וְאֵין בָּהֶן סְמִיכָה. וְאַשֶׁם מִצָּרַע,
טְעוֹן סְמִיכָה וְתְנוּפָה חַי, וְאֵין בּוֹ תְנוּפָה שְׁחוּט:

ח. הָאוֹמֵר הָרִי עָלַי בְּמַחֲבַת, לֹא יָבִיא בְּמַרְחֶשֶׁת. בְּמַרְחֶשֶׁת, לֹא
יָבִיא בְּמַחֲבַת. וְיָמָּה בֵּין מַחֲבַת לְמַרְחֶשֶׁת, אֵלֹא שֶׁהַמַּרְחֶשֶׁת יֵשׁ לָהּ
כִּסּוּי, וְהַמַּחֲבַת אֵין לָהּ כִּסּוּי, דְּבָרֵי רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי. רַבִּי חֲנַנְיָה בֶּן
גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, מַרְחֶשֶׁת עֲמָקָה וּמַעֲשִׂיָּה רוֹחֲשִׁים, וּמַחֲבַת צָפָה
וּמַעֲשִׂיָּה קָשִׁים:

ט. הָאוֹמֵר הָרִי עָלַי בְּתַנּוּר, לֹא יָבִיא מֵאֲפָה כֶּפֶח וּמֵאֲפָה רֶעֱפִים
וּמֵאֲפָה יוֹרוֹת הָעֶרְבִיִּים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם רָצָה, יָבִיא מֵאֲפָה
כֶּפֶח. הָרִי עָלַי מִנְחַת מֵאֲפָה, לֹא יָבִיא מִחֻצָּה חִלּוֹת וּמִחֻצָּה רְקִיקִין.
רַבִּי שְׁמַעוֹן מַתִּיר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָרָבָן אֶחָד:

